

УГОДА
між Кабінетом Міністрів України та Урядом Королівства Данії про міжнародні
автомобільні перевезення
(Угоду ратифіковано Законом [N 1485-III](#) від 22.02.2000)

Кабінет Міністрів України та Уряд Королівства Данії, далі - "Договірні Сторони", керуючись бажанням подальшого розвитку міжнародних автомобільних перевезень між двома країнами, а також транзитом через їх території в інтересах розвитку взаємних економічних зв'язків, домовились про таке:
Компетентним органом Кабінету Міністрів України є Міністерство транспорту України. Компетентним органом Уряду Королівства Данії є Датське Міністерство транспорту.

Стаття 1 Визначення

1. Термін "перевізник" означатиме будь-який вид фізичної або юридичної особи, зареєстрованої в одній з Договірних Сторін у відповідності з діючим законодавством, якій дозволено здійснювати міжнародні перевезення вантажів або пасажирів за плату або за наймом або за винагороду або за власний рахунок.
2. "Транспортний засіб" означатиме будь-який вид транспортного засобу з механічною тягою, який відповідно до технічних та конструктивних вимог може перевозити понад 9 пасажирів, включаючи водія, або перевозити вантажі вантажним автомобілем з напівпричепом/причепом чи без нього, що зареєстрований на території однієї з Договірних Сторін.

I. ПАСАЖИРСЬКІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

Стаття 2 Регулярні перевезення

1. Регулярними пасажирськими перевезеннями згідно з даною Угодою є такі перевезення, що здійснюються транспортними засобами з певною частотою за визначеним маршрутом з правом посадки і висадки пасажирів відповідно до заздалегідь погоджених і опублікованих розкладів та тарифів.
2. Регулярні пасажирські перевезення між територіями Договірних Сторін або транзитом через їх території здійснюються на основі дозволів, виданих компетентними органами Договірних Сторін.
Компетентний орган кожної з Договірних Сторін видає дозвіл на ту частину маршруту, що пролягає по її території.
Компетентні органи Договірних Сторін за взаємною згодою погоджують умови і процедуру видачі та обміну дозволами.
3. Заявки на такі перевезення заздалегідь надсилаються іншій Договірній Стороні у письмовій формі за дозволом компетентних органів Договірних Сторін.
Ці заявки повинні містити:
назву та адресу перевізника;
маршрут;
розклад;
тарифи;
пункти зупинок;
період перевезення;
пункти посадки та висадки пасажирів.

Стаття 3 Нерегулярні перевезення

1. Для здійснення нерегулярних пасажирських перевезень між територіями Договірних Сторін або транзитом через їх території необхідні дозволи, видані компетентними органами Договірних Сторін, за винятком перевезень, передбачених статтею 4 даної Угоди.

2. Один дозвіл дає право на круговий рейс, якщо в дозволі не передбачено інших умов. У дозволі повинна міститися інформація про характер перевезення та тривалість перебування транспортного засобу у країні призначення.

Стаття 4 Перевезення, що не потребують дозволів

1. Зазначені нижче пасажирські перевезення при прямих сполученнях між територіями Договірних Сторін і транзитом через їх території не потребують дозволу:
 - а. Якщо один і той самий транспортний засіб перевозить одну й ту саму групу пасажирів протягом всього маршруту слідування, що починається і закінчується на території Договірної Сторони, де зареєстровано транспортний засіб ("перевезення із зачиненими дверима").
 - б. На рейс, що починається у будь-якому місці країни реєстрації транспортного засобу і закінчується на території іншої Договірної Сторони, якщо цей транспортний засіб повертається порожнім у країну реєстрації.
 - в. Якщо транспортний засіб прямує порожнім на територію іншої Договірної Сторони з метою перевезення групи пасажирів, яка раніше була перевезена туди, для її повернення у країну реєстрації транспортного засобу.
 - г. Нерегулярні транзитні поїздки.
2. Дозвіл не потрібен, коли будь-який пошкоджений транспортний засіб замінюється іншим транспортним засобом.
3. При здійсненні перевезень, передбачених пунктом 1 даної статті, водій транспортного засобу повинен мати список пасажирів, які перебувають у транспортному засобі.

II. ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ

Стаття 5 Дозволи на перевезення вантажів

1. Перевезення вантажів між територіями Договірних Сторін і транзитом через їх території здійснюються на основі дозволів, виданих компетентними органами Договірних Сторін, за винятком перевезень, передбачених статтею 6 цієї Угоди.
2. Один дозвіл є дійсним для перевезення на територію іншої Договірної Сторони і повернення у країну реєстрації транспортного засобу або для транзитної поїздки через територію іншої Договірної Сторони.
3. Дозвіл надає право перевізнику на зворотньому транзитному шляху до своєї країни перевозити вантажі з території іншої Договірної Сторони, якщо ці вантажі призначені для країни реєстрації транспортного засобу.
4. Компетентні органи Договірних Сторін на паритетній основі визначають кількість дозволів.
5. Дозволи видаються компетентним органом країни реєстрації транспортного засобу від імені іншої Договірної Сторони.
6. Дозвіл може використовуватися лише тим перевізником, якому він був виданий, і не підлягає передачі.
7. Дозволи, зазначені в цій Угоді, зберігаються у транспортному засобі і пред'являються водієм для контролю на вимогу контролюючих органів.

Стаття 6 Перевезення, що не потребують дозволу

1. Дозволи не потрібні для таких перевезень:
 - а. Домашнього майна при переселенні.
 - б. Експонатів, обладнання та матеріалів, призначених для ярмарків і виставок.
 - в. Транспортних засобів, тварин та обладнання і майна для проведення спортивних змагань.
 - г. Майна, устаткування та тварин, що перевозяться на або з театральних, музичних, кіно-, циркових заходів, виставок та ярмарків або призначених для проведення радіозаписів або для зйомок фільмів чи телебачення.

- д. Тіл та праху померлих.
 - е. Транспортних засобів для заміни, буксирування або ремонту поламаних або пошкоджених транспортних засобів.
 - є. Гуманітарної допомоги та термінової допомоги у випадках стихійного лиха та нещасних випадків.
 - ж. Перевезення транспортними засобами з максимальною вантажопідйомністю до 3,5 тонни або з максимальною вагою 6 тонн.
2. Дозволи не потрібні для спеціальних транспортних засобів, що надають технічну допомогу пошкодженим або поламаним транспортним засобам.
 3. Змішана Комісія, передбачена статтею 14 даної Угоди, має право розширювати перелік перевезень, які не потребують дозволу, включаючи перевезення за власний рахунок.

III. ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 7 Каботажні перевезення у треті країни

1. Перевізнику, зареєстрованому на території Договірної Сторони, не дозволяється здійснювати перевезення пасажирів або вантажів між двома пунктами на території іншої Договірної Сторони, якщо йому не видано спеціального дозволу компетентним органом іншої Договірної Сторони.
2. Перевізнику будь-якої з Договірних Сторін не дозволяється здійснювати перевезення вантажів з території іншої Договірної Сторони до третіх країн або з території третіх країн на територію іншої Договірної Сторони без наявності спеціального дозволу, виданого компетентним органом іншої Договірної Сторони і якщо це не протирічить взаємним домовленостям з третіми країнами.

Стаття 8 Вага і габарити транспортних засобів. Небезпечні вантажі

1. Відносно ваги і габаритів транспортних засобів кожна Договірна Сторона не застосовує до транспортних засобів, зареєстрованих на території іншої Договірної Сторони, більш жорстких умов, ніж ті, що застосовуються до транспортних засобів, зареєстрованих на її власній території.
2. Перевізники кожної з Договірних Сторін повинні неухильно додержуватись законів і правил іншої Договірної Сторони щодо ваги і габаритів транспортних засобів після в'їзду на територію цієї Сторони.
3. Якщо вага, габарити або навантаження на вісь транспортного засобу перевищують норми, передбачені законами і правилами іншої Договірної Сторони, а також при перевезенні небезпечних вантажів перевізник повинен одержати спеціальний дозвіл від компетентних органів іншої Договірної Сторони.
4. Якщо дозвіл, зазначений у пункті 3 статті 8 цієї Угоди, передбачає для руху автомобільного транспортного засобу певний маршрут, то перевезення повинні здійснюватися лише за цим маршрутом.

Стаття 9 Збори та мито

1. Компетентні органи Договірних Сторін визначають види і суму звільнень від мита і зборів на основі взаємної домовленості та паритету.
2. Звільнення, згадані в цій статті, не поширюватимуться на податки на добавлену вартість, мито та акцизні збори на пальне, яке використовується автомобілем, за винятком пального, що міститься в стандартних баках для пального транспортних засобів, що прибувають, та в окремих баках транспортних засобів для двигунів холодильного устаткування, які не з'єднані із стандартним баком для пального.
3. Змішана Комісія може вносити зміни до переліку звільнень, передбачених цією статтею у вигляді Міжурядового Протоколу до Угоди, відповідно до положень статті 15.

Стаття 10 Реєстрація

1. Транспортні засоби, що здійснюють перевезення, повинні мати національну ліцензійну картку і розпізнавальний знак своєї країни.
2. Водій транспортного засобу повинен мати національну або міжнародну ліцензію водія, національні документи про реєстрацію транспортного засобу та транспортні документи згідно з вимогами міжнародних угод.
3. Перевезення на основі даної Угоди здійснюється за умов обов'язкового попереднього страхування транспортного засобу, що виконує перевезення.

Стаття 11 Митні правила

1. При проведенні паспортного, митного, санітарного та ветеринарного контролю застосовуватимуться положення міжнародних угод, узгоджені обома Договірними Сторонами. Питання, які не охоплюються такими угодами, регулюються шляхом застосування національного законодавства Договірних Сторін.
2. Запасні частини для ремонту пошкоджених транспортних засобів, що здійснюють перевезення згідно з даною Угодою, взаємно звільняються від митних зборів. Невикористані запасні частини, які реекспортуються, та запасні частини, що замінені новими частинами, вивозяться назад, знищуються або розпродаються згідно з національними правилами Договірних Сторін.
3. Паспортний, митний, санітарний та ветеринарний контроль пасажирських перевезень при транспортуванні тяжко хворих людей та при транспортуванні швидкопсувних вантажів і тварин має пріоритет у рамках діючого законодавства.

Стаття 12 Національне законодавство

У всіх випадках, що не регулюються положеннями даної Угоди або міжнародних конвенцій та угод, підписаних двома Договірними Сторонами, застосовуються положення діючого на їх територіях національного законодавства кожною з Договірних Сторін.

Стаття 13 Порушення Угоди, санкції

1. Якщо перевізник або водій транспортного засобу порушує законодавство, що діє на території іншої Договірної Сторони, положення даної Угоди або умови, що зазначені у дозволі, компетентний орган країни перевізника на прохання компетентного органу країни, де мало місце порушення, вживає заходів з метою забезпечення додержання Угоди.

Можуть бути застосовані такі заходи:

- а. Попередження перевізника, який допустив порушення.
- б. Тимчасова заборона або заборона на певний час в'їзду транспортних засобів цього перевізника на територію іншої Договірної Сторони та повідомлення перевізника та компетентного органу іншої Договірної Сторони про зазначене.

Стаття 14 Змішана Комісія

1. Для вирішення всіх питань, що виникають при застосуванні положень даної Угоди, Договірні Сторони створюють Змішану Комісію, яка складається з представників компетентних органів Договірних Сторін.
2. Змішана Комісія збирається на прохання одного з компетентних органів по черзі на території кожної з Договірних Сторін.
3. Спірні питання щодо тлумачення і застосування даної Угоди вирішуються шляхом прямих переговорів між компетентними органами Договірних Сторін. Якщо компетентні органи не дійдуть згоди, спірне питання вирішується дипломатичним шляхом.

Стаття 15 Зміни Угоди

Зміни даної Угоди, погоджені Договірними Сторонами, набувають чинності після того, як Сторони поінформують у письмовій формі одна одну згідно з їх конституційними вимогами.

Стаття 16 Набуття чинності, термін дії

1. Дана Угода застосовується від дати її підписання і набуває чинності на 30 день від дати, коли Договірні Сторони повідомили одна одну шляхом обміну дипломатичними нотами про виконання конституційних вимог, необхідних для набуття чинності міжнародної угоди.

2. Угода залишається чинною протягом двох років від дати набуття чинності, і цей термін автоматично продовжується з року на рік до того часу, коли одна з Договірних Сторін денонсує її за 90 днів до кінця будь-якого календарного року.

Вчинено в м. Києві, 9 вересня 1998 року, в двох примірниках українською, датською та англійською мовами, при цьому всі примірники автентичні.

При виникненні розходжень в тлумаченні тексту Угоди, перевага надається тексту англійською мовою.

За Кабінет Міністрів України За Уряд Королівства Данії